

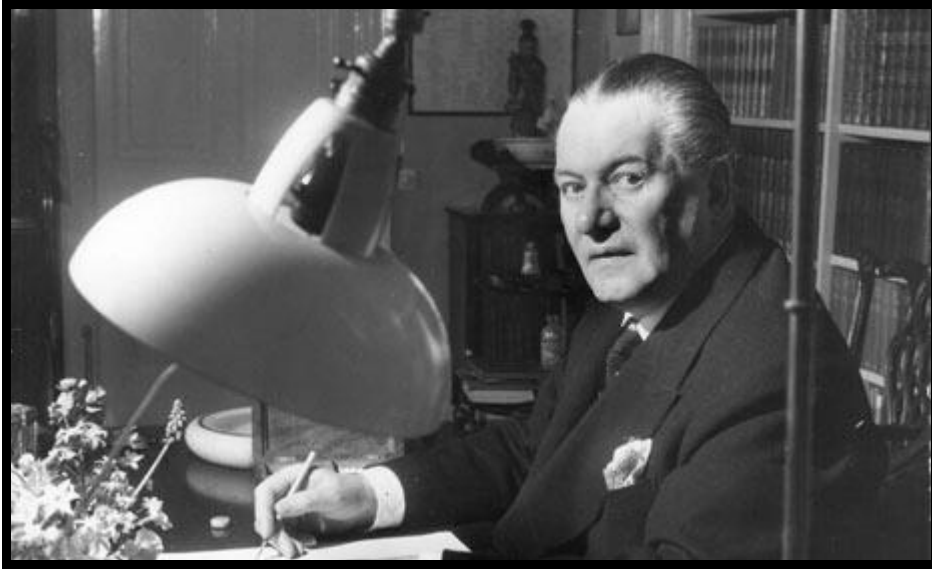

Vereniging FuManchu, Uit het archief van ...

Deel 18 over de **DOSSIERROMANS VAN DENNIS WHEATLEY**

Drachten, 2 Januari 2017

Copyright Hillebrand Komrij

Korte inleiding (als test deels in het Engels, de blokken tekst kunnen qua vertaling iets afwijken).

Dennis Wheatley werd geboren in Londen en ging op jonge leeftijd in dienst tijdens de Eerste Wereldoorlog. Daarna kwam hij bij zijn familie werken in de wijnhandel, vanaf 1926 stond hij aan het hoofd van het bedrijf. Rond deze tijd begon hij korte verhalen en romans te schrijven en dankzij deze eigenschap kon toch nog geld verdienen nadat de wijnhandel begin jaren 30 ineen stortte. Na een aantal tegenslagen met zijn eerste boek, werden zijn verhalen van horror, thrillers, misdaad en occult –meer dan 60 boeken- internationale bestsellers en pas eind jaren 70 liep zijn populariteit terug. Bij zijn overlijden in 1977 werd geschat dat hij wereldwijd meer dan 50 miljoen boeken heeft verkocht.

Short introduction.

Born in London in 1897, Dennis Wheatley served as a young soldier in WWI and afterwards joined the family wine business, heading it from 1926. At that time he attempted writing short stories and novels and this skill saved him from total ruin after the wine company collapsed in the early '30s. After initial setbacks with his first book, his thrillers, horror, occult and crime stories totaling over sixty books became international bestsellers and it was only in the late 1970s that his popularity declined. At the time of his death in 1977 it was estimated over 50 million copies of his books had been sold worldwide.

In deze aflevering gaan we dus een klein onderdeel van zijn oeuvre voor het voetlicht brengen.

Algemeen

Eind jaren dertig verscheen bij Hutchinson in Londen een viertal detectives die geheel anders waren dan alles wat er tot dusver op dit gebied was gepubliceerd. Ze waren in de zogenaamde 'dossierform' uitgegeven met het (nu) bekende rode lintje en bestonden uit brieven, memoranda, verslagen, processen-verbaal, krantenknipsels en 'originale' bewijsstukken als foto's, vingerafdrukken, treinkaartjes, zakjes met bewijsmateriaal zoals haar, lucifer,

gordijnstof, etc. Aan het eind van het dossier was een verzegeld deel waarin de ontknoping werd meegedeeld en waarin de lezer kon controleren of hij zelf ook de juiste dader had aangewezen. De boeken waren zeer bewerkelijk voor de drukker: meerdere technieken, verschillende papiersoorten, geen katernen en paginering, veel handwerk door het inplakken van zakjes, etc. Wel erg bewerkelijk en kostbaar, maar liefst 200 man extra personeel moest door Hutchinson ingehuurd worden voor het inplakken van de bewijsmiddelen. Het onderzoeksmateriaal wordt aan de lezer gepresenteerd in de volgorde waarin de politie het onder ogen heeft gekregen.

De dossier-romans werden geschreven door de toen populaire Engelse auteur Dennis Wheatley (1897-1977), met hulp en ideeën van de historicus Joseph Links (geb. 1904)

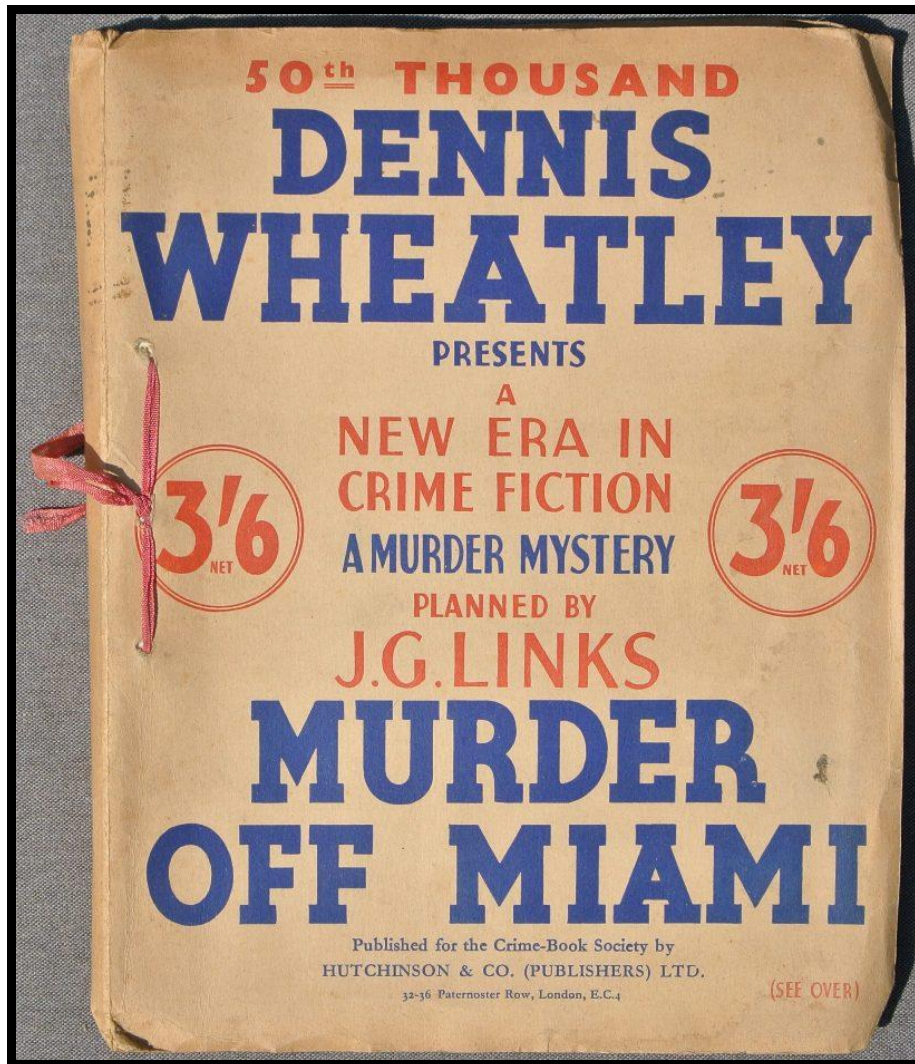
De vier boeken waren:

1. *Murder off Miami*, 1936. Geschreven door Wheatley en Links. Binnen een jaar waren er 100.000 exemplaren van verkocht. Op het omslag werd van tijd tot tijd het verkochte aantal vermeld (mij zijn exemplaren bekend met 50.000 en met 70.000). Het boek werd in acht talen vertaald. In Nederland als *Moord op de "Golden Gull"?*, uitgegeven door Eigen Volk te Haarlem, er verschenen drie drukken). In de V.S. verscheen het onder de titel: *File on Bolitho Blane*.
2. *Who killed Robert Prentice?*, 1937. Geschreven door Wheatley en Links. In Nederland bij Uitgeverij Eigen Volk te Haarlem, er verschenen twee drukken: *Wie doodde Robert Prentice?*, in de V.S. als *File on Robert Prentice*.
3. *The Malinsay Massacre*, 1938. Geschreven door Wheatley en Links. In Nederland bij Uigeverij Eigen Volk te Haarlem: *De Malinsay tragedie*.
4. *Herewith the clues!* 1939. Vrijwel alleen geschreven door Links (Wheatley verbleef in Egypte). Eenvoudiger van uitvoering. Dit boek werd geen succes; het werd niet in het Nederlands vertaald.

The original books were published in thick brown cardboard tied together with a red ribbon through two holes. At the time, police files or dossiers were made in this way and held all the relevant information on the case. These books were not the first 'dossier' style 'who-done-it' puzzles but were the most complicated and intricate publications.

The common elements and what was unique to these dossiers can be summarised in the following points.

- a) *cardboard folder tied with ribbon*
- b) *analysis of clues while watching for 'red herrings' and the solution in the sealed section at the back of the folder*
- c) *physical clues inserted or housed in paper/plastic bags to be used in creating the reader's narrative to assess the given facts and literally 'play' the book.*

1^e Murder off Miami/Moord op de “Golden Gull”?

Korte toelichting van de uitgever:

Murder off Miami wordt aan het publiek gepresenteerd in de vorm van een volledig politiedossier. Elk exemplaar bestaat uit honderd en zeventig vellen in een kartonnen map (11½ bij 9 inch); het begint met een telegram, dan een politie memo; gevolgd door veertien paginagrote foto's van levende mensen en de plaats van de moord, handgeschreven brieven, processen-verbaal en de feitelijke aanwijzingen (menselijk haar, een stuk van het met bloed besmeurde gordijn, etc.) gepresenteerd in de juiste volgorde, zodat je het leest als een echte thriller. Gepubliceerd in juli 1936 door de Crime-Book Society voor Hutchinson & Co. (Publishers) LTD

Het resultaat was zo duidelijk origineel dat ze verzekerd leken van succes. Wat ze niet hadden voorzien, waren de verschillende praktische belemmeringen voor de succesvolle publicatie. De ingewikkelde opzet van het werk zou extreem duur en tijdrovend zijn om te produceren, aantrekken extra personeel om de monsters van het bewijsstukken in het boek te verwerken zoals het handmatig toevoegen van veel haar, textiel, lucifers etc. Zelfs voor een relatief bescheiden oplage! En dan, omdat het boek werd gepresenteerd als een dossier met een kartonnen omslag, was het moeilijk voor boekenwinkels om het op de planken te zetten en te etaleren.

Het feit dat de oplossing werd onthuld in een afgesloten gedeelte achterin het boek en met daarin verschillende bewijsstukken, betekende dat het moeilijk was voor uitleenbibliotheken om het dossier compleet te houden voor de lezers. Dan nog, zou het aanslaan? Al met al een riskante onderneming. Ondanks de aanvankelijke scepsis van de boekverkopers verkochten ze 120.000 exemplaren binnen zes maanden

Om Hutchinson over de streep te halen waren Links en Wheatley bereid om geen royalty's te accepteren op de eerste 10.000 exemplaren die verkocht zouden worden en slechts een penny per elk exemplaar wat daarna werd verkocht.

En dus gingen Links en Wheatley aan de slag, Links ging het uitwerken van het mysterie en het formuleren van de aanwijzingen en Wheatley schreef de tekst. Het dossier zou worden toegeschreven aan Wheatley, met de aantekening "geconstrueerd door J.G. Links " in kleinere letters. In feite was het andersom; Links had het oorspronkelijke idee en ook de opzet was zijn idee. Links was een zeer bescheiden en bleef liever op de achtergrond, bovendien de naam Wheatley garandeerde dat de boeken verkocht zouden worden.

De presentatie van de inhoud van het eerste deel (Murder off Miami) maakte de lezer/koper nieuwsgierig. Naast de gebruikelijke tekst bevat het dossier telegrammen, handgeschreven notities (van sommigen hadden we veel tijd nodig om die te ontcijferen), foto's van plaatsen delict en verdachten, strafregister van de verdachte, zelfs een met bloed besmeurd monster van een stuk gordijn.

Wheatley, Murder off Miami werd een kleine sensatie. Er werden maar liefst meer dan 200.000 exemplaren in Groot-Brittannië in het eerste jaar en werd uiteindelijk vertaald in vele andere talen.

Sommige brieven waren zelfs geparfumeerd met unieke parfums en verstrekten zo vitale aanwijzingen over hun afkomst; helaas heeft dit element het niet overleefd, de tijd loste alle sporen uit. Links en Wheatley waren erg creatief en vernieuwend. In het midden van het tweede dossier zit een grote uitklapbare krant, die niet alleen met artikelen over de zaak, maar ook voorzien is van echte reclame van verschillende sponsors.

Uitgeverij Eigen Volk in Haarlem bracht nog in 1936 een Nederlandse vertaling uit. In 1937 werd het al herdrukt.

Publisher's synopsis:

Murder off Miami is presented to the public in the form of a complete police dossier. Each copy consists of a hundred and seventy odd sheets in a cardboard folder (11½ in.x 9 in.); the first is a cable, the next a buff police memo.; there follow fourteen full-page photographs of living people and the scene of the murder, handwritten letters, police reports and the actual clues (human hair, a piece of blood-stained curtain, etc.) presented in correct sequence so that it reads like a straight thriller published in July 1936 for the Crime-Book Society by Hutchinson & Co. (Publishers) LTD

The result was so plainly original that they seemed assured of success. What they hadn't accounted for, however, were the various practical obstacles to successful publication. The complicated physical nature of the work would make it extremely expensive and time-consuming to produce, with a specially-employed staff to insert the samples of evidence, all of which would have to be separately provided - they would need a lot of hair, fabric and matches, even for a relatively modest print run! And then, because the book was presented as a dossier, in a cardboard folder, it was difficult for book shops to stock and display. Furthermore, the fact that the solution was revealed in a sealed section at the back, and

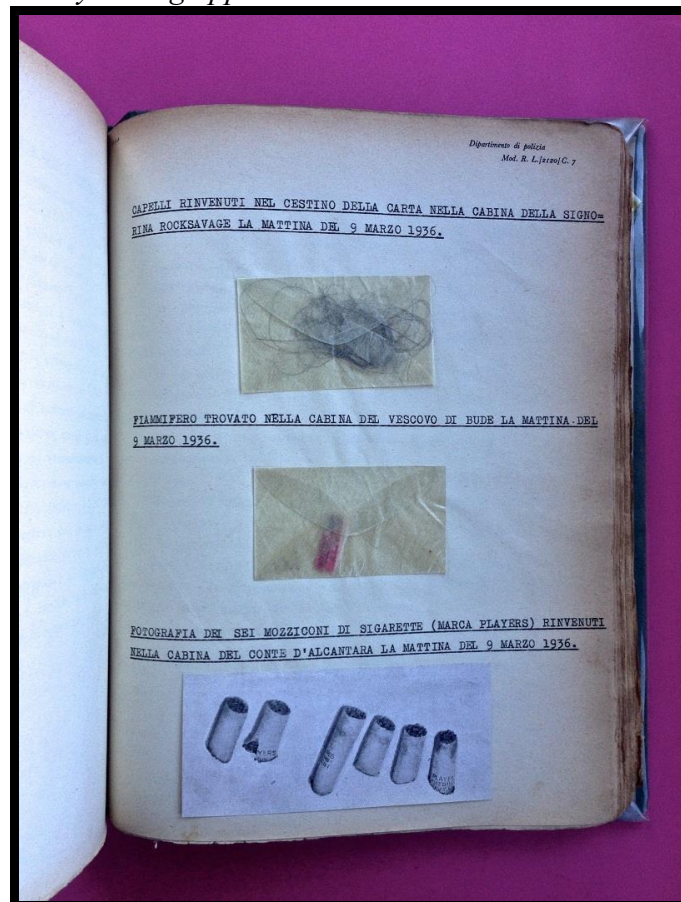
various pieces of evidence were included in packets, meant that it was difficult for lending libraries to keep satisfactory copies. And all this in addition to the question of whether readers would take to the notion in the first place: it all added up to something of a risky venture. In the event, by Wheatley's count, the book sold 120,000 copies in six months, despite initial scepticism from booksellers.

Hutchinson to keep happy, so at last they agreed — on the condition that Links and Wheatley would be willing to accept no royalties at all on the first 10,000 copies sold, and just one penny per copy after that.

And so Links and Wheatley set to work, Links planning out the mystery and devising the clues and Wheatley writing the actual text. The dossier would be credited to Wheatley, with a "planned by J.G. Links" blurb inserted in smaller letters. The credits should probably have been reversed; Links had the original idea, after all, and the case at root was apparently his. Still, Links was a very private man happy to continue his life of relatively anonymous privilege. And, more practically, Wheatley's name definitely sold books.

Still, the striking aspect of *Murder off Miami* is not the case but how it's presented. In addition to more prosaic text, the dossier contains telegrams, handwritten notes (some of which we had a devil of a time deciphering), photos of crime scenes and suspects, suspect police records, even a blood-stained swatch of curtain.

Wheatley, *Murder off Miami* became a minor sensation. It ended up selling over 200,000 copies in Britain in its first year, and was eventually translated into many other languages. Some of the letters this time were even scented with unique perfumes, providing vital clues about their origins; sadly, this element didn't survive its journey down through the years to us. Links and Wheatley also show a willingness to get more playful with the format. The centerpiece of the second dossier is a big fold-out newspaper that features not only articles about the case but also real advertisements from various sponsors, another demonstration of Wheatley's nose for moneymaking opportunities.

DENNIS WHEATLEY

PRESENTS

A NEW ERA IN CRIME FICTION.

DOSSIER No. 1.

A MURDER MYSTERY AS PLANNED BY

J. G. LINKS.

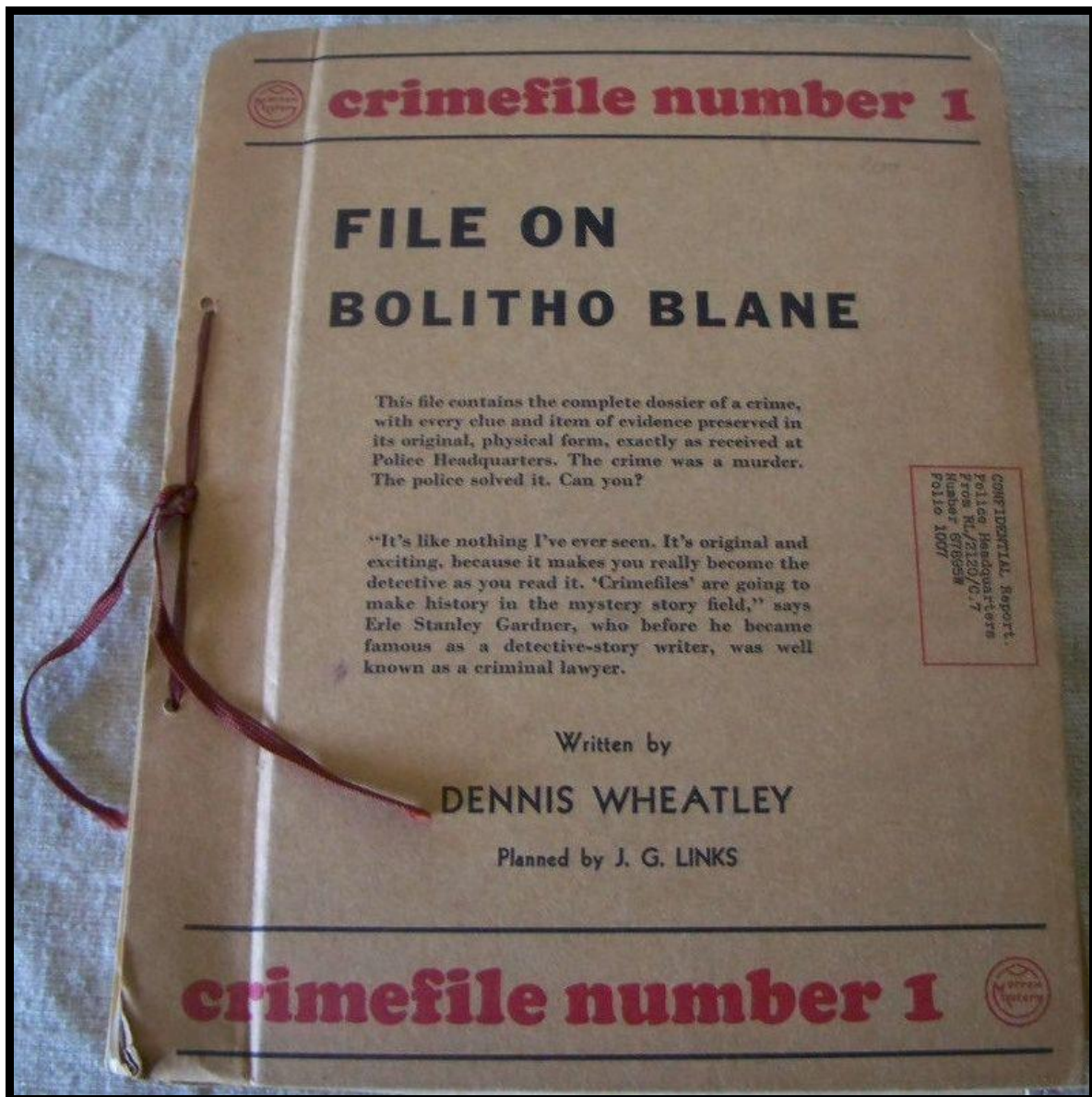
MURDER OFF MIAMI.

The ribbon copy of the original typescript of 'Murder Off Miami' complete with an otherwise unrecorded cover illustration

USA

Murder off Miami verscheen bij William Morrow in de reeks Crimefile onder de title File on Bolitho Blane, dit dossier verscheen ook in gebonden uitvoering.

In America, William Morrow published 'Murder Off Miami' as 'Crimefile Number 1 File on Bolitho Blane', producing both hardback and soft cover versions.

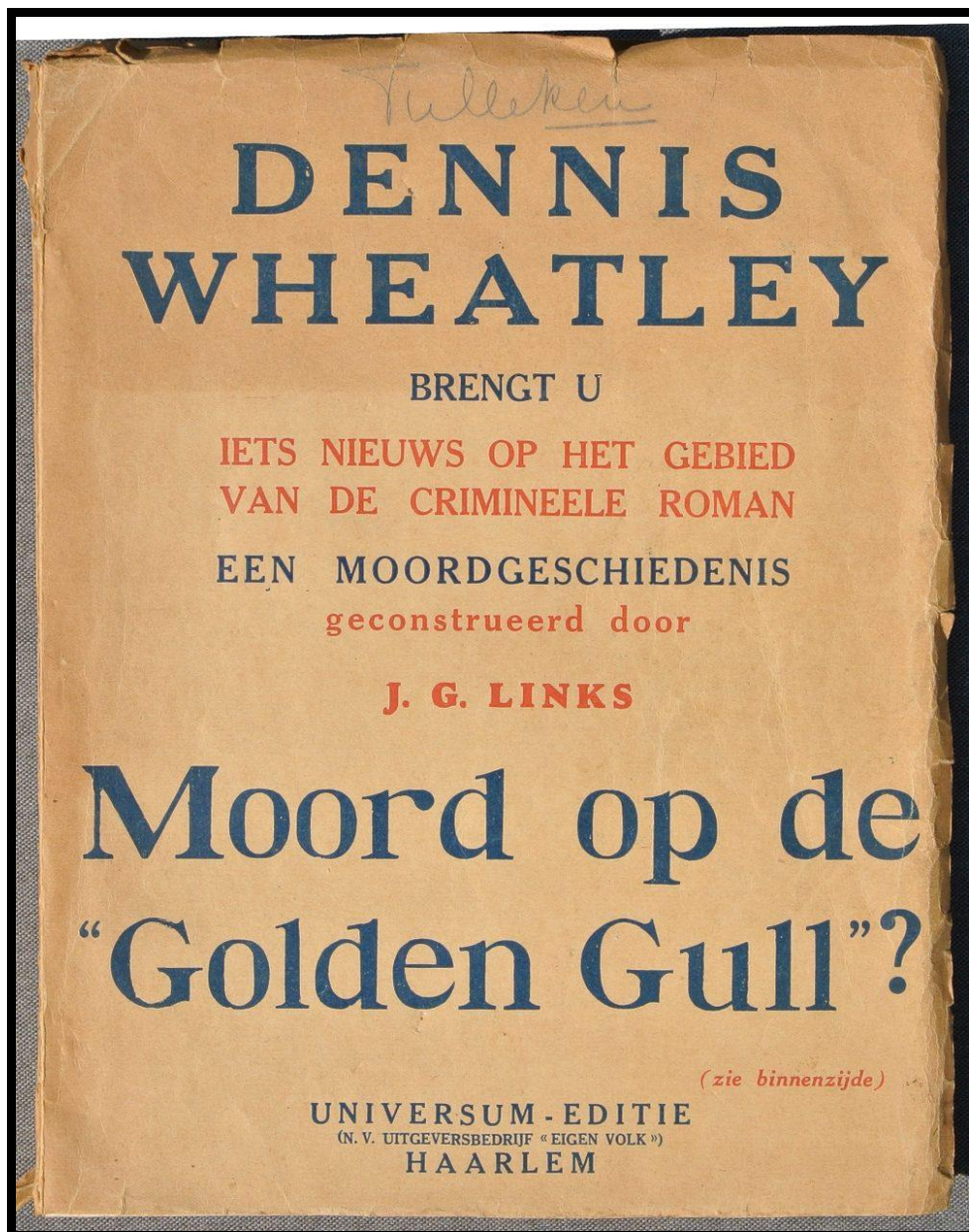
Chile

Een Spaanstalige uitgave: Archivo judicial del caso Bolitho Blane in 1937, uitgegeven door Empresa Editora Zig-Zag, Santiago. Titel overgenomen van de Amerikaanse editie.

In Spanish language as Archivo judicial del caso Bolitho Blane, Santiago, 1937.

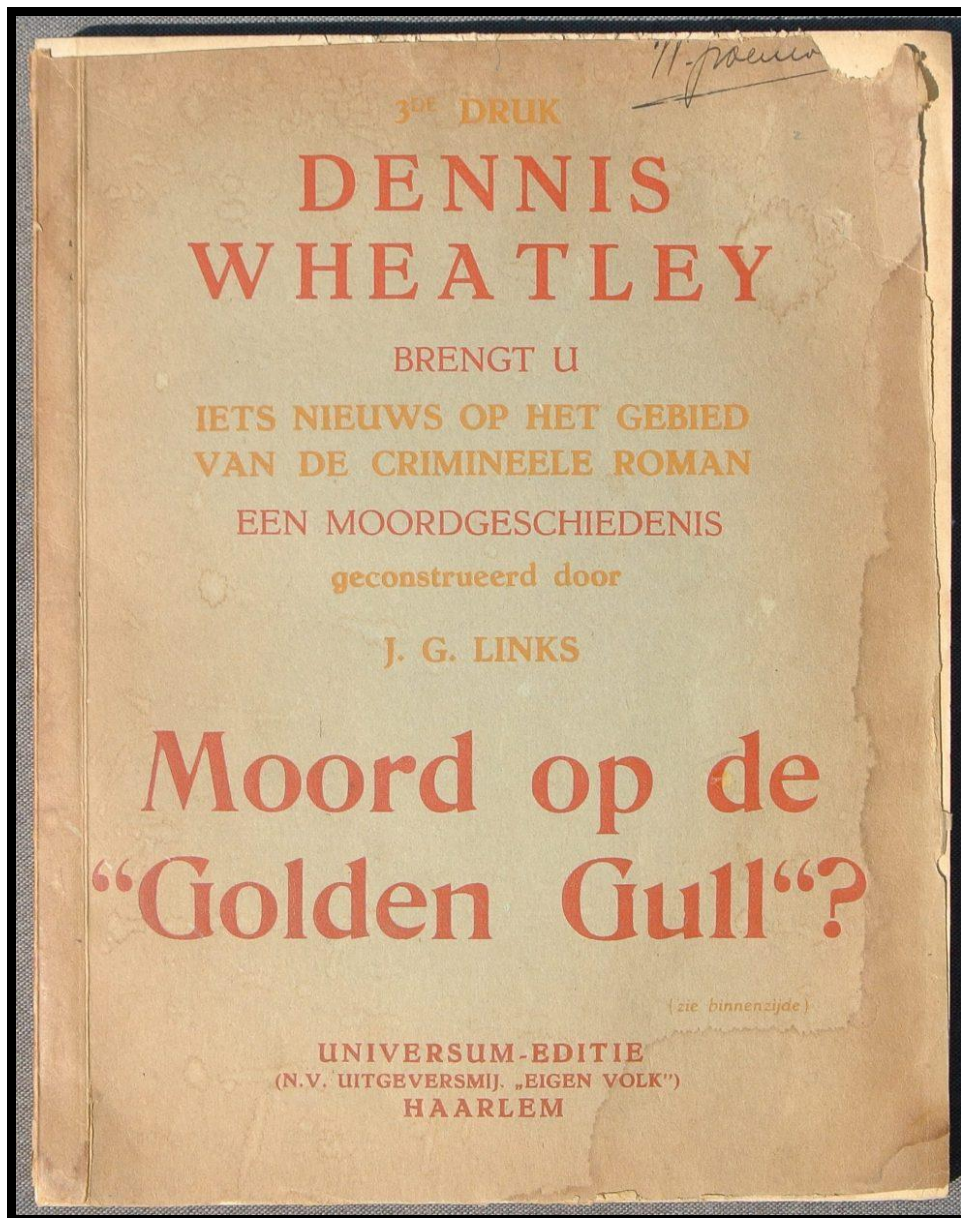

Nederland

— Moord op de „Golden Gull”? [Murder of Miami]. Een moordgeschiedenis geconstrueerd door J. G. Links. 1e—3e dr. Haarlem, Eigen volk. [Overgegaan aan F. G. Kroonder, Bussum]. 1936/1937. 40. 27 × 21. 135 bldn., m. bijl. Geïll. fl. 1.90.

Een Kroonder uitgave is nog niet door mij waargenomen, eind jaren 30 zijn ze overgegaan/verkocht aan Kroonder.

Derde druk.

Duitsland

Hoewel verschillende onderzoekers (bron o.a. internet) er vanuit gaan dat er voor de oorlog drie delen in Duitsland zijn uitgegeven, zijn er maar twee uitgegeven. In Duitsland zijn enkele verzamelaars die praktisch "alles" hebben, niemand heeft ooit een derde deel gezien. Wel weer vreemd dat in 1983 verscheen: Das Geheimnis um Schloss Malinsay.

250 000 Exemplare
im Ausland verkauft

**Dennis
Wheatley**

Mord bei Miami

**Eine völlig neue Form auf dem
Gebiet der Kriminalliteratur:**

**Die Polizeiakte mit
Original-Beweismaterial**

nach einer Idee von J. G. Links

Preis

RM. 3.60

Henry Burmester Verlag Bremen

Nachdruck verboten

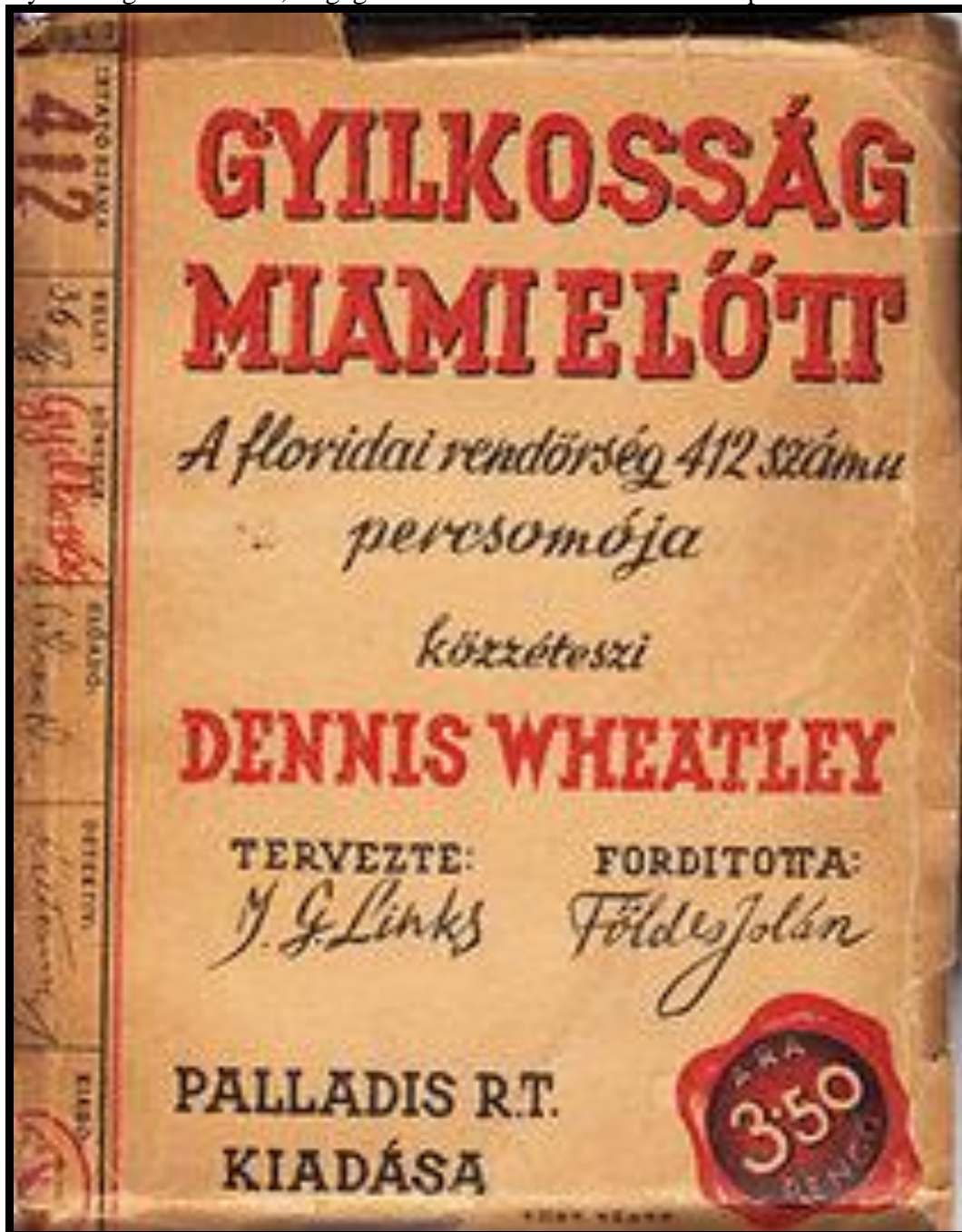
D. R. G. M.

Alle Rechte vorbehalten

Uitgegeven in 1937 door Henry Burmester Verlag, Bremen.

Hongarije

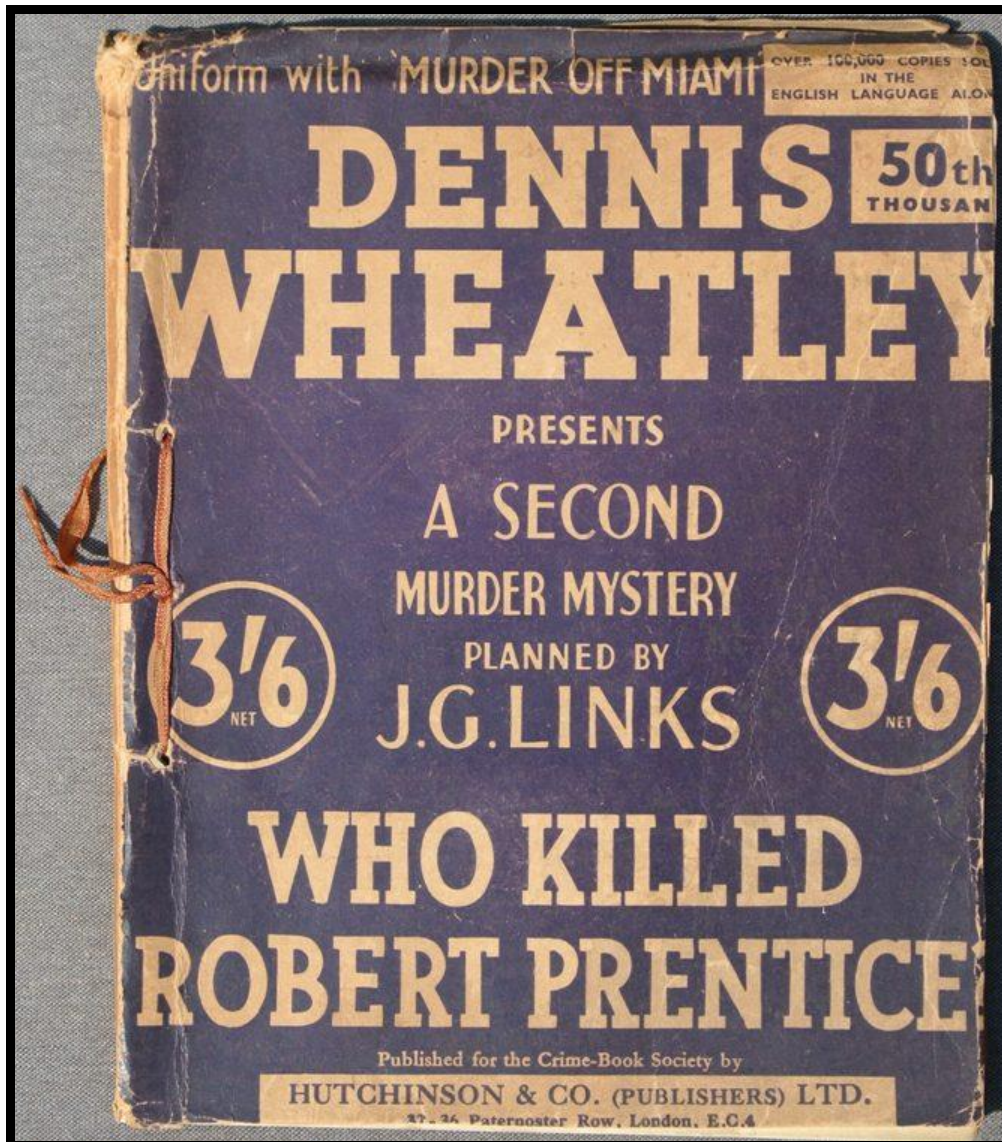
Gyilkosság Miami előtt, uitgegeven door Palladis R.T. uit Budapest rond 1937

Italie

Un delitto al largo di Miami, 1937, uitgegeven bij Mondadori, Milaan.

2e Who killed Robert Prentice?/Wie doodde Robert Prentice?

Korte toelichting van de uitgever.

Wat is de betekenis van het trein kaartje wat gevonden was in huisje waar het slachtoffer zijn maîtresse, de mooie Suzanne L'Estrange, ontmoette? Waarom werd er een Belgische postzegel gevonden in de hal? Waarom heeft Robert Prentice zo'n wraakzuchtige brief aan Miss L'Estrange geschreven en wat was het fatale einde? Wat heeft de afperser gezien door het slaapkamerraam en wie verscheurde zijn foto?

De meeste gewaagde aanwijzing van Robert Prentice was een verscheurde foto van het slachtoffer die samen was met een naakte vrouw.

Publisher's synopsis:

What is the significance of the railway ticket found in the cottage where the victim met his mistress, the lovely Suzanne L'Estrange? Why was a Belgian stamp found in the hall? Why did Robert Prentice write such a vindictive letter to Miss L'Estrange, and what was the fatal outcome? What did the blackmailer see through the bedroom window, and who tore up his photograph?

Robert Prentice's most risque clue was a torn-up photograph of the victim cavorting with a naked woman. The reader had to assemble this, jigsaw-style, in a way that a later generation would soon be doing in a thousand graphic adventures.

Foto uit de Engelse en Nederlandse uitgave. Elke foto is in feite uniek, ze werden namelijk met de hand gescheurd.

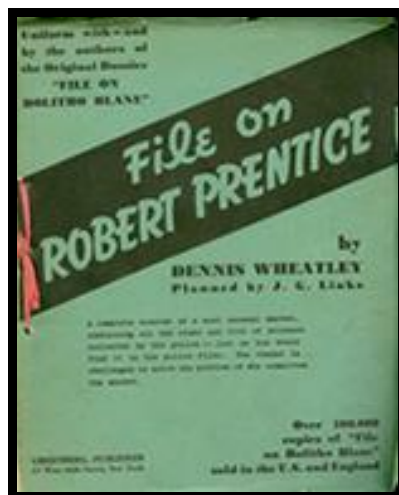
Afbeelding van een complete en niet gescheurde foto, een scene met daarin een gedeeltelijke blote dame.

Ja censuur, de blote dame kon echt niet eind jaren dertig in Duitsland, men ging niet verder dan de knieën en onderbenen, het lampje dat was geen probleem.

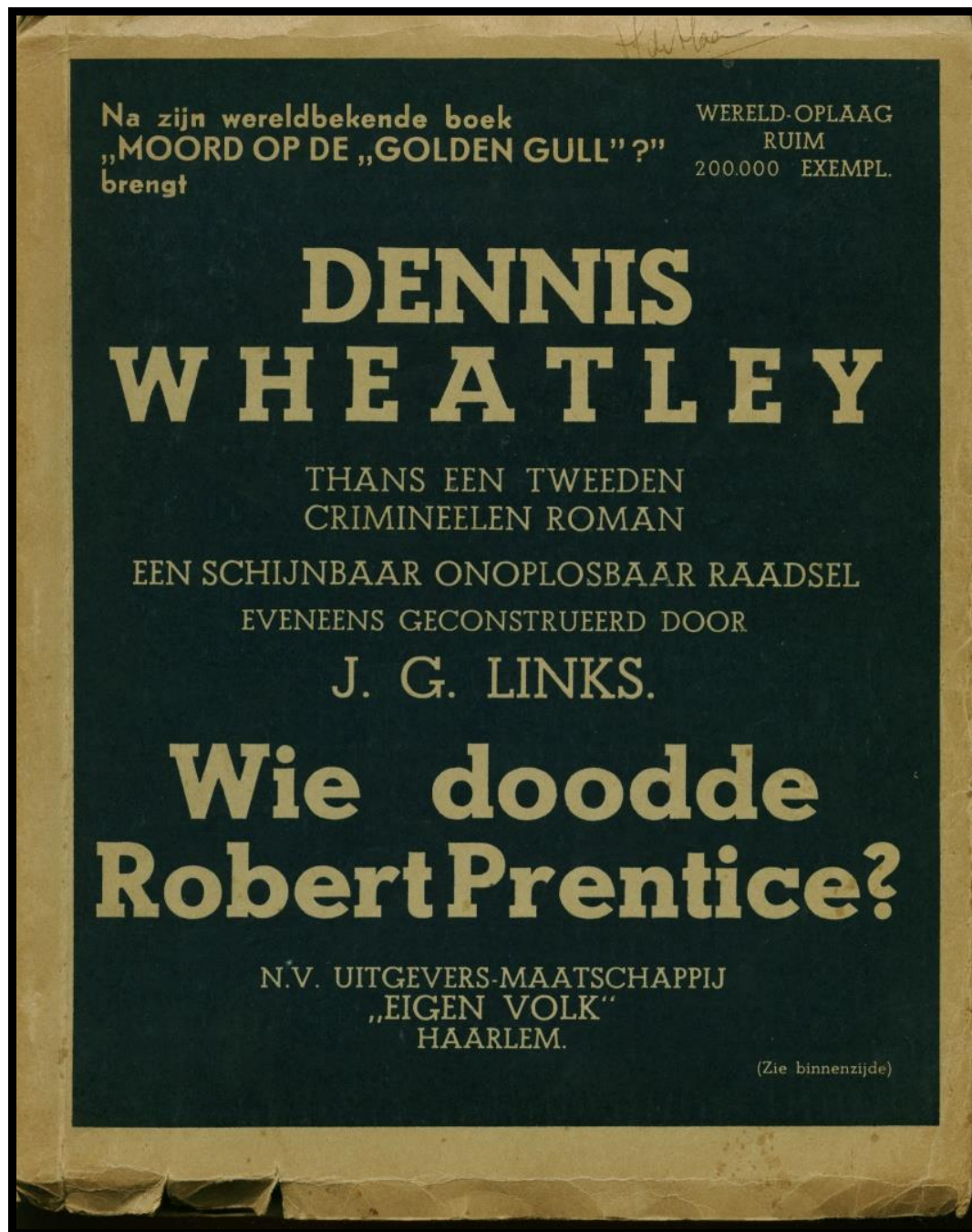
De dossiers waren niet eenvoudig te in elkaar te zetten. Tijdens het hoogtepunt van de dossier verkoop, had Hutchinson 40 meisjes in dienst om monsters uit de stof te knippen, er vlekken op te doen, parfum op brieven te spuiten, hoeken van de enveloppen af te scheuren en zelfs foto's te verscheuren. Dit handmatige aspect van de dossiers geeft iets extras, ieder boek is op zijn minst een beetje uniek.

The dossiers were not easy to assemble. During the height of the dossier boomlet, Hutchinson's employed forty girls to cut swatches out of fabric and stain them, spray perfume on letters, tear corners off of envelopes, and, yes, rip up risqué photographs. This hand-assembled aspect of the dossiers gives them an additional appeal today; every one is at least a little bit unique.

Greenburg, New York ca 1937. Helaas een wazige scan, maar op internet geen betere kunnen vinden.

Nederland

Uitgeverij Eigen Volk, verschenen in 1937 en kende ook een tweede druk.

Na zijn wereldbekende boek
„MOORD OP DE „GOLDEN GULL” ?”
brengt

WERELD-OPLAAG
RUIM
200.000 EXEMPL.

DENNIS WHEATLEY

THANS EEN TWEEDEN
CRIMINEELEN ROMAN

EEN SCHIJNBAAR ONOPLOSBAAR RAADSEL

EVENEENS GECONSTRUEERD DOOR

J. G. LINKS.

Wie doodde Robert Prentice?

2DE DRUK

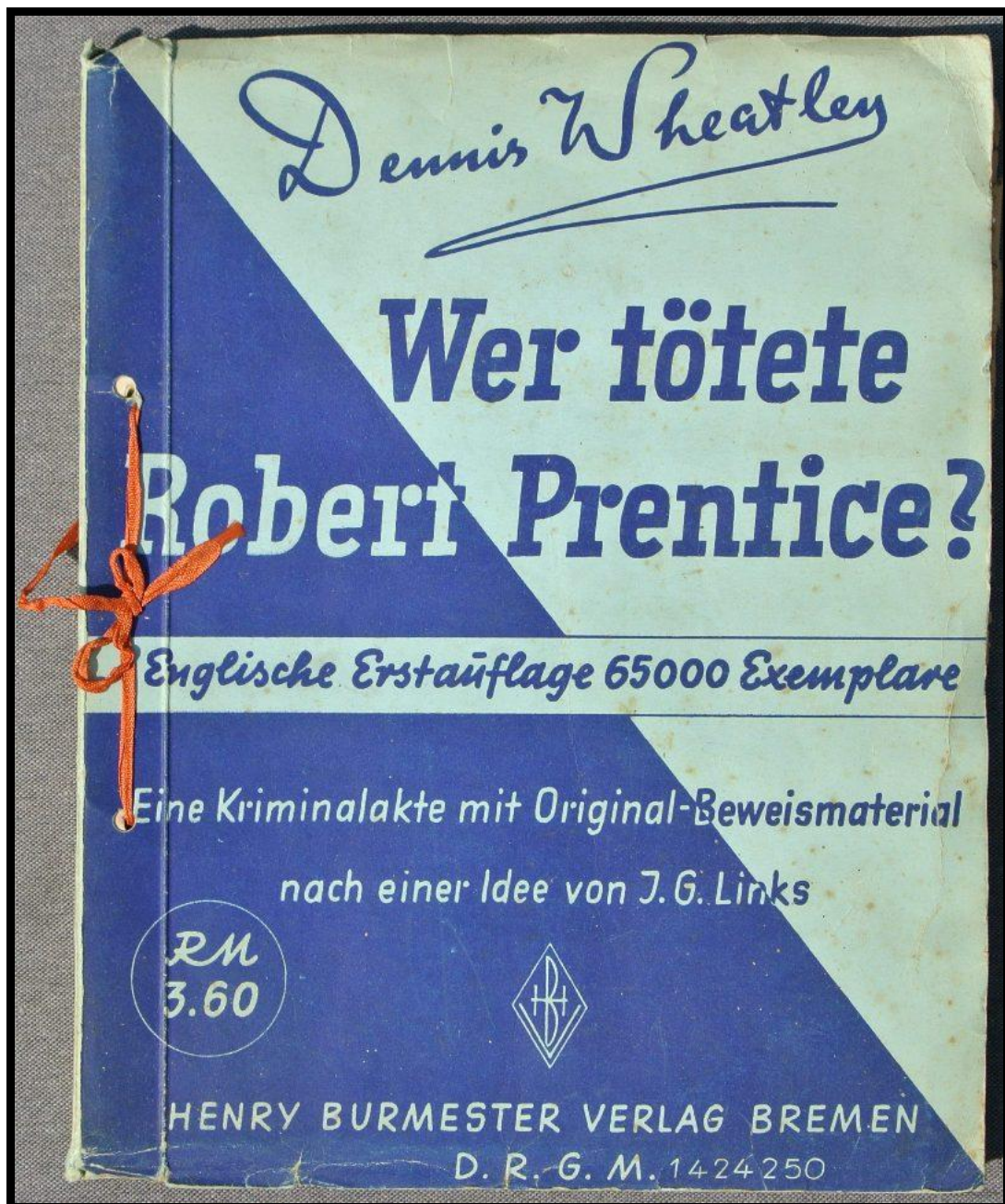
Tweede druk, iets kleiner formaat met dunner en dus slapper omslag.

— Wie doodde Robert Prentice? [Who killed Robert Prentice?]. Crimineele roman, geconstrueerd door J. G. Links. Haarlem, Eigen volk. [Overgegaan aan F. G. Kroonder, Bussum]. 1937. 40. 25^s × 21. 99 bldn., m. bijl. Geïll. fl. 1.90.

p.s. een Kroonder uitgave is nog niet door mij waargenomen.

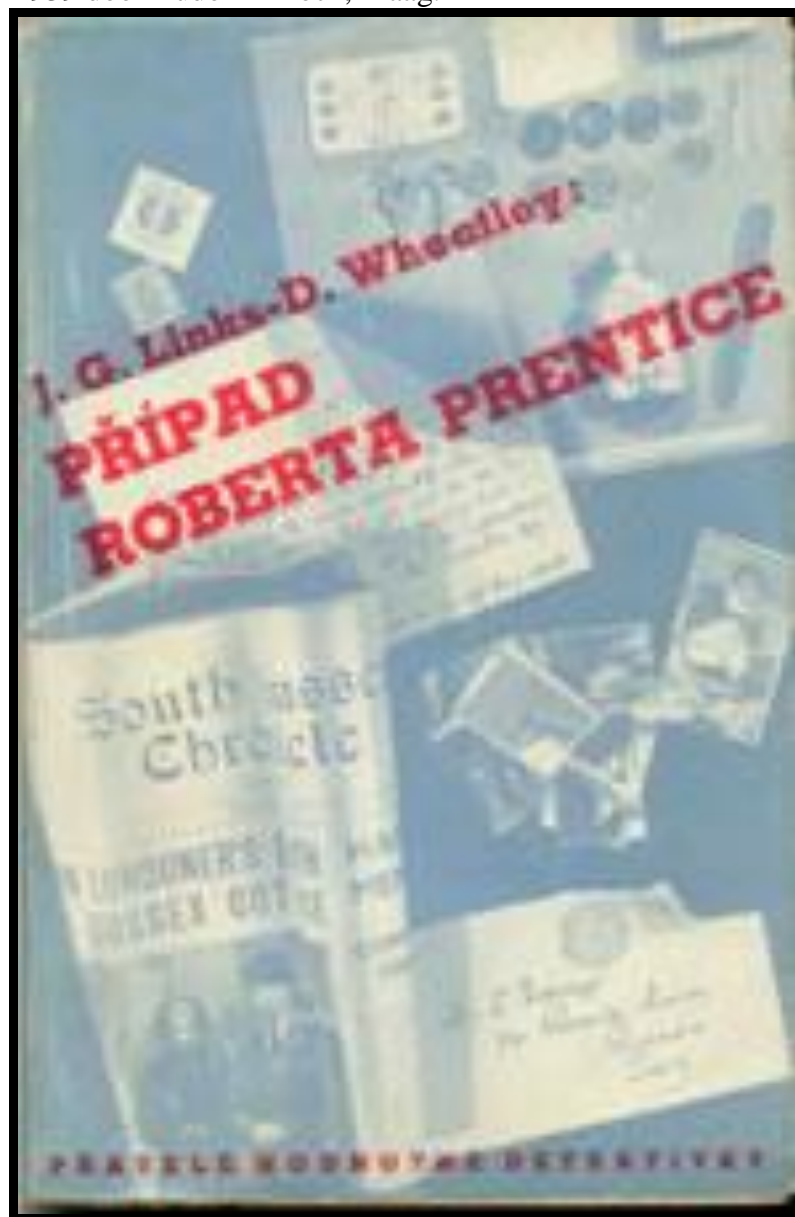
Duitsland

When the dossiers were published in Germany in the 1930s, only **three** were initially given the green light by the Nazi Chamber of Literature and the Ministry of Propaganda. 'Who Killed Robert Prentice' was castigated on the grounds that the main protagonist, Cicely Prentice, was a woman whose 'moral character must be designated more than inferior'. Such a clever and manipulative female offended the Nazi ideal of the passive, obsequious hausfrau, and one of the clues, the torn up photograph of a naked woman, would have fallen foul of the rigid Nazi censorship laws. Because of this, for a long time the received wisdom was that 'Who Killed Robert Prentice' was never published in pre-war Germany. Recently however a pre-war German copy has come to light, proving this inaccurate. When the dossiers were reissued in Germany in the mid 1980s, for reasons unknown, 'Herewith the Clues' was omitted.

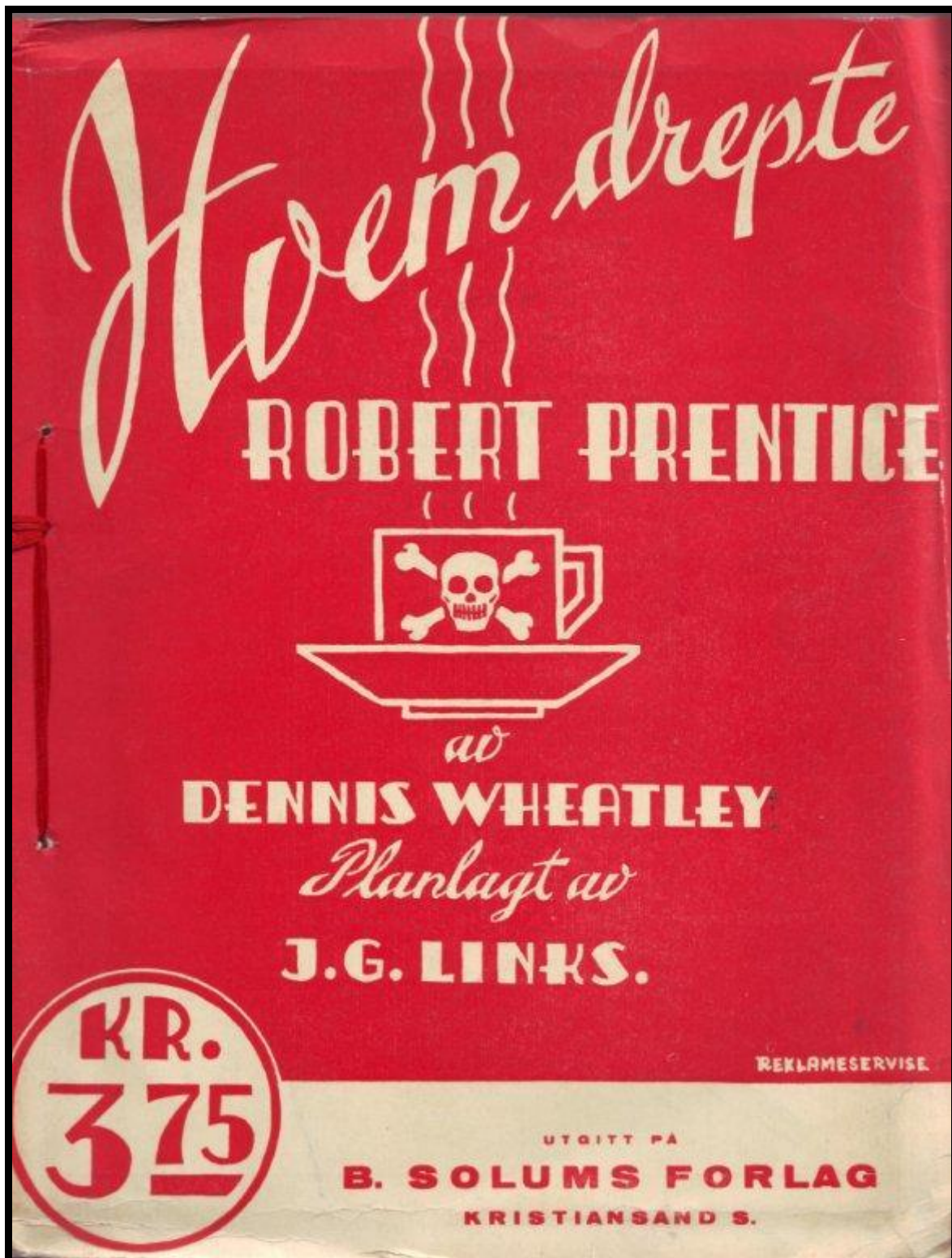
Czech

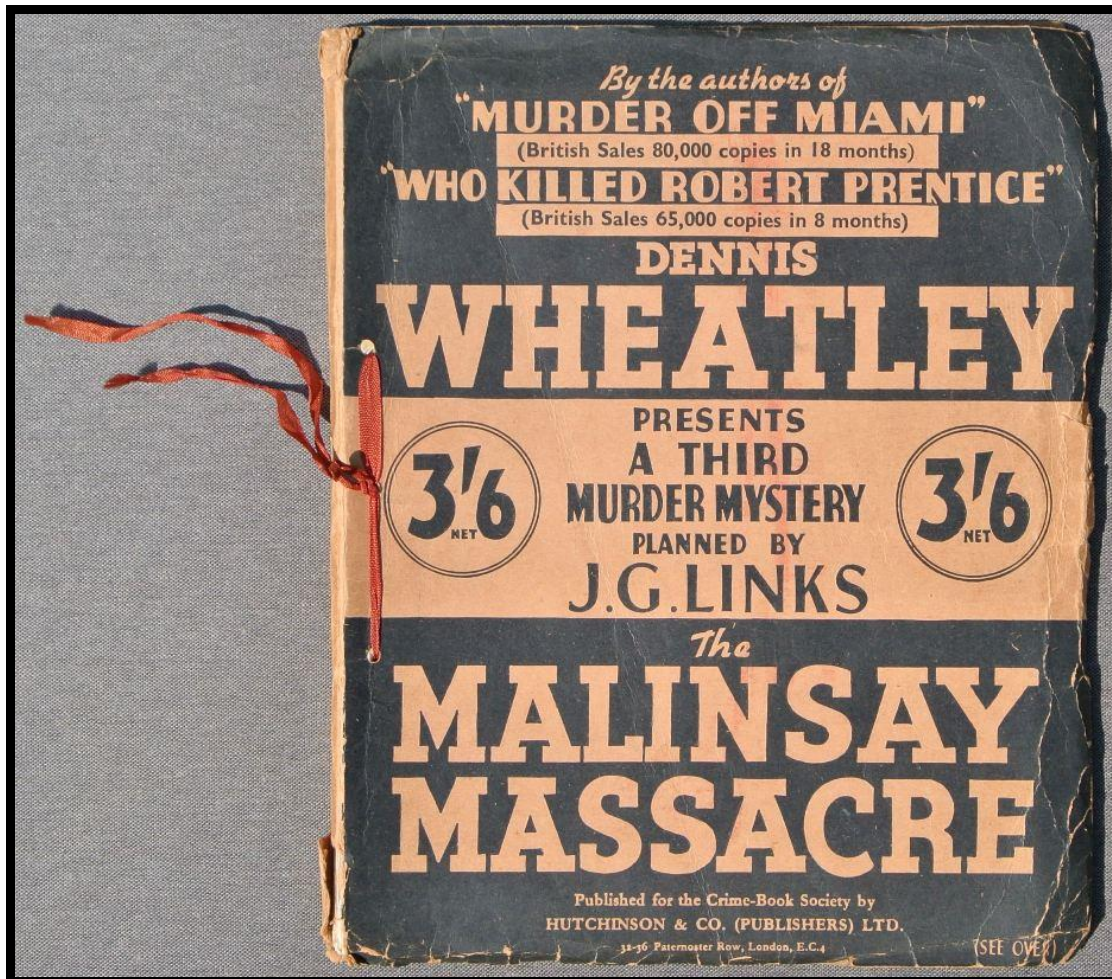
Uitgegeven in 1939 door Rudolf Kmoch, Praag.

Noorwegen

Verschenen bij B. Solums, Kristiansand 1939. Ook zou eerder verschenen zijn Mord utenfor Miami.

3. The Malinsay Massacre/ De Malinsay tragedie

Korte toelichting van de uitgever.:

De Graaf van Malinsay is dood en onheil komt over een oude familie. Heeft de knecht echt zijn meester vermoord, of heeft de mysterieuze vreemdeling vergiftigde snoepjes gezonden naar Burggraaf Raeburn? Wiens handschrift staat op het etiket en wie deed arsenicum in de pepermuntjes? Zweert de mooie gravin samen met haar minnaar of zit het geheim van de Malinsays verborgen in het verleden?

Publisher's synopsis:

The Earl of Malinsay is dead, and ruin comes to an ancient family. Did the valet really murder his master, or did the mysterious foreigner send poisoned sweets to Viscount Raeburn? Whose handwriting is on the label and who put arsenic in the peppermints? Is the beautiful Countess conspiring with her lover or is the secret of the Malinsays hidden in the past?

Robert Prentice was ook een bestseller en er moest dus ook een derde dossier in 1938 verschijnen, The Malinsay Massacre. Achteraf was dit deel de oorzaak van een teruggang door daling in kwaliteit, alleen toen zagen ze dat niet. Het is waar dat de bewijsstukken dramatisch waren verminderd in aantal tot slechts één, een zogenaamd vergiftigd tablet. Ondanks alles is dit tablet een van de meest indrukwekkende bewijsstukken. Als men dit tablet inneemt, komt men tot de conclusie dat het naar pepermunt smaakt. (We waren niet van plan om het te proeven na al die jaren en al de keren dat weer iemand anders het in handen heeft gehad..)

De foto's in Malinsay ogen een beetje goedkoop. Wheatley heeft dit verhaal grotendeels geschreven, maar het beeldmateriaal werd geleverd door Links, maar die bezuinigde op de bewijsmiddelen. Foto's van vijf mogelijke verdachten staan op één pagina, in plaats van 1 per pagina. Volgens het dossier was de plaats delict van het eerste slachtoffer een kasteel, de foto's zijn echter genomen in een hotel. Wheatley was zeer ontevreden met de resultaten bij zijn terugkeer.

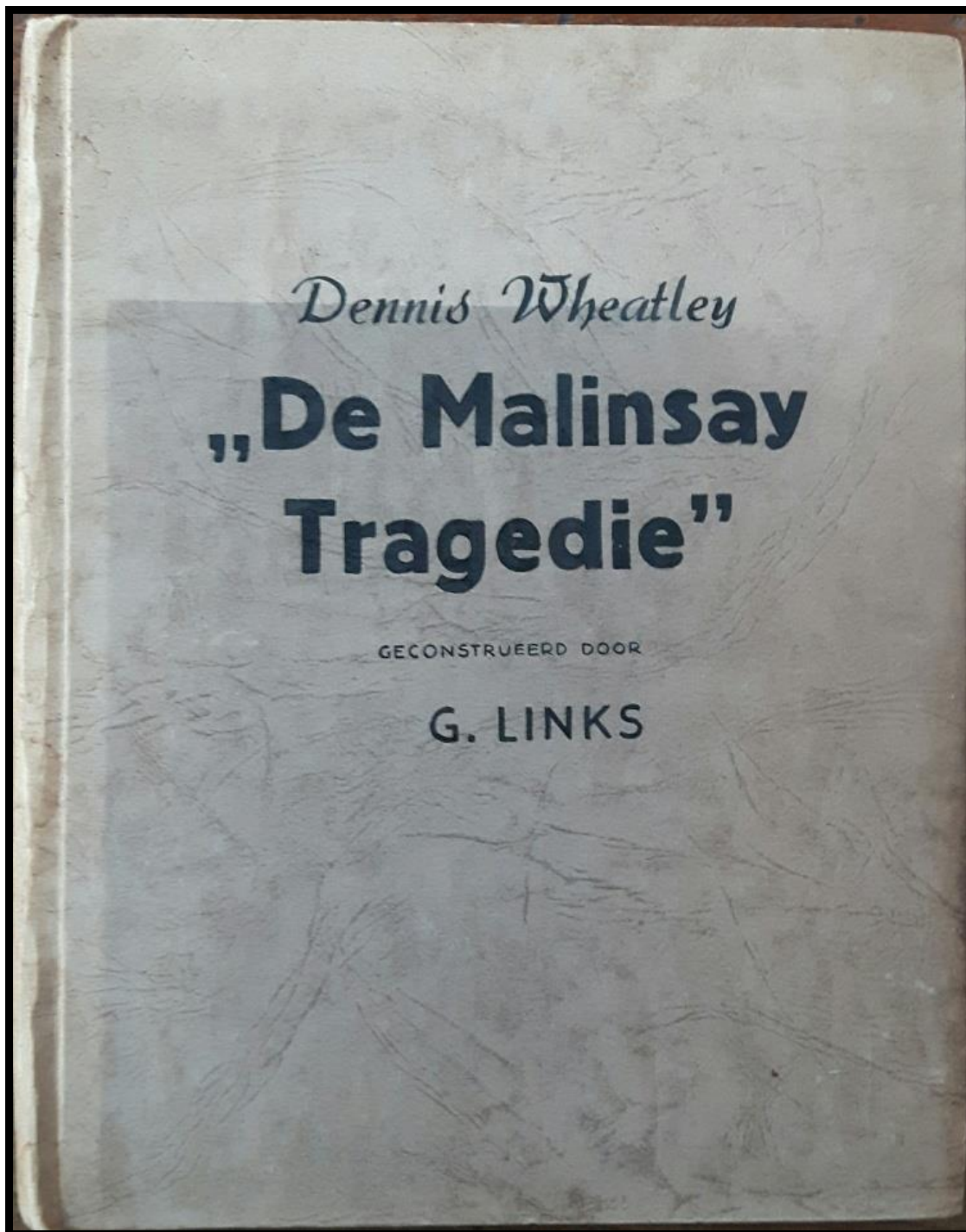
Robert Prentice was another sizable hit, thus spawning a third dossier for 1938, The Malinsay Massacre. Conventional wisdom holds that this is the point where the series began a dramatic decline in quality, but we didn't really see that. It is true that the feelies have been dramatically reduced in number, to just one, an allegedly poisoned tablet. Still, said tablet is one of the most impressive of all the feelies. If one eats this tablet, one apparently learns an important clue: that it tastes like peppermint. (We weren't going to try it after all these years and all the hands it must have passed through...)

The photos in Malinsay do look a bit low-rent, which apparently caused some conflict between the partners. Links managed the photo-shoot while Wheatley was out of town. The location he chose, a local hotel, doesn't much look like the ancestral Scottish castle where the mystery plays out. Wheatley was very unhappy with the results upon his return.

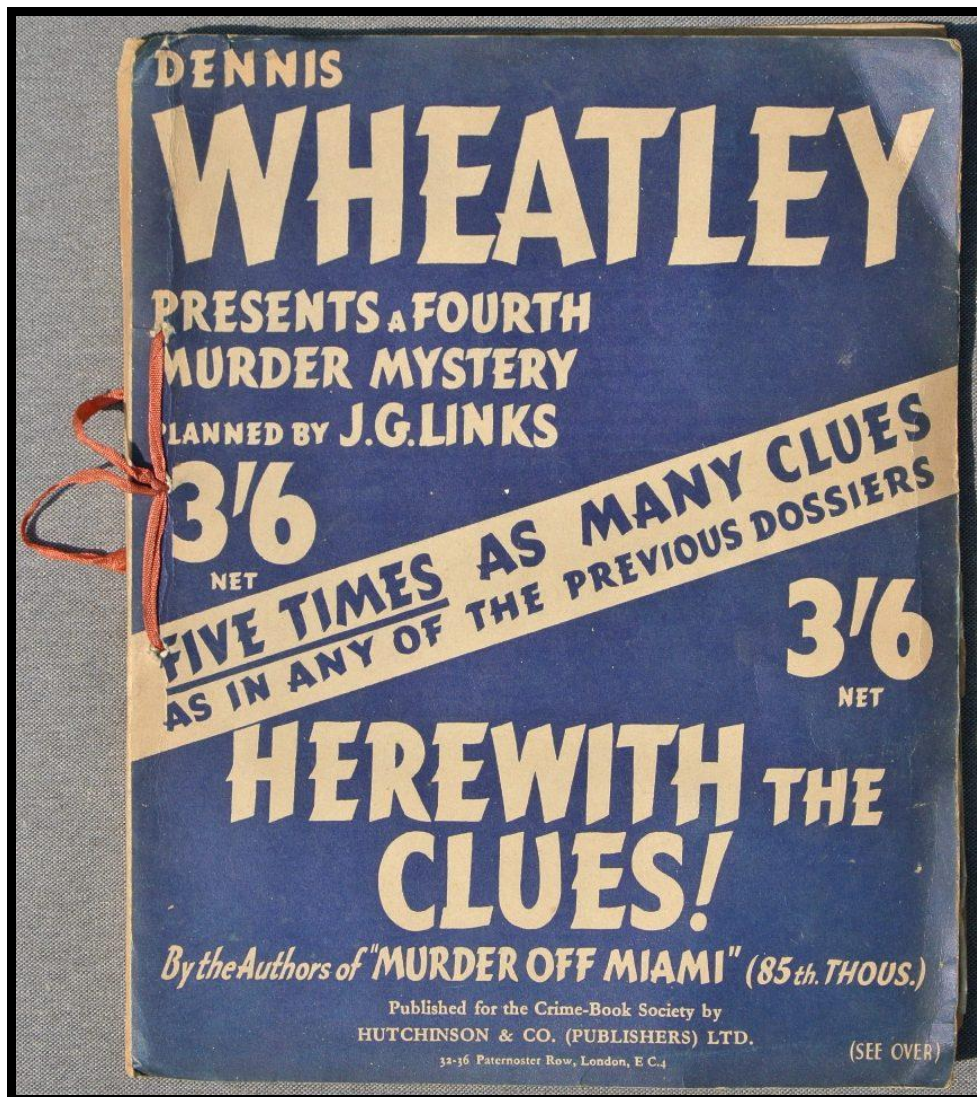
Nederland

— De Malinsay tragedie. [The Malinsay massacre]. Geconstrueerd door J. G. Links. Haarlem, Eigen Volk. [Overgegaan aan F. G. Kroonder, Bussum]. 1938. 40. 25 × 20. 106 blz. fl. 1.40.

Hard kartonnen omslag, eigenlijk een gewoon boek voorplat. Geen uitgever. Vermoedelijk gaat het hier om een F.G. Kroonder uitgave. Inhoud zelf is ongewijzigd gebleven, sobere belettering omslag, naam van de vorige uitgever weggelaten. G. Links i.p.v. J.G. Links. Hier hebben we twee opties. 1. Het kan best zijn dat nog in 1940 dit deel verscheen, immers nog geen K nummer vermelding en na juli 1941 mocht er helemaal geen vertaald werk uit het Engels verschijnen. 2. Vlak na de oorlog was papier moeilijk te krijgen, stel dat ze de boekblokken van Eigen Volk hadden en een goedkoop kartonnen omslag met simpele bedrukking maakten en de leeshonger was gestild.

4. Here with the Clues

Korte toelichting van de uitgever:

Here with the Clues (Murder at the Milky Way Club) en een nest van terroristen en drugsrunners die wordt ontdekt. Wat is de rol van de exotische Carlotta Casada en het verband met de dubieuze Serge Orloff? Is het haar haarspeld wat gevonden wordt op de vloer van de geheime achterkamer met een bundel van struisvogelveren? Was het de moordenaar die zijn bioscoop ticket in de prullenbak achter liet? Wie beraamde de overval en de moord?

Hierbij de Clues werd gepubliceerd tijdens een beladen historisch moment, slechts zes weken voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog.

Toen de oorlog begon, dat was tevens het einde voor de dossiers. Alles werd verkocht en was daarna niet meer leverbaar. Links en Wheatley gingen in dienst en wijdden al hun energie aan de oorlogsinspanning. Na de oorlog hadden de dossiers geen bestaansrecht meer.

Publisher's synopsis:

Murder at the Milky Way Club and a den of terrorists and drug-runners is discovered. How is the exotic Carlotta Casada connected with the dubious Serge Orloff? Is it her hairpin found on the floor of the secret back room with a strand of ostrich feather? Was it the murderer who left his cinema ticket in the waste paper basket? Did "Mug" Masters and "Scab" Wilson plan the robbery and the murder?

Herewith the Clues was published at a fraught historical moment, just six weeks or so before the outbreak of World War II.

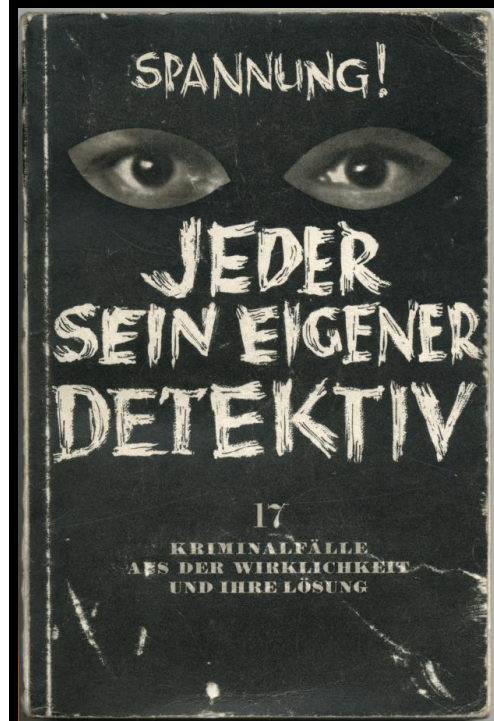
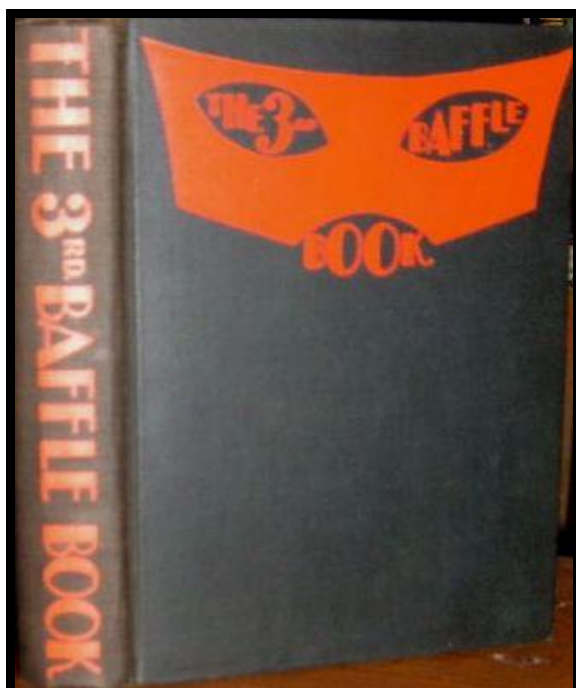
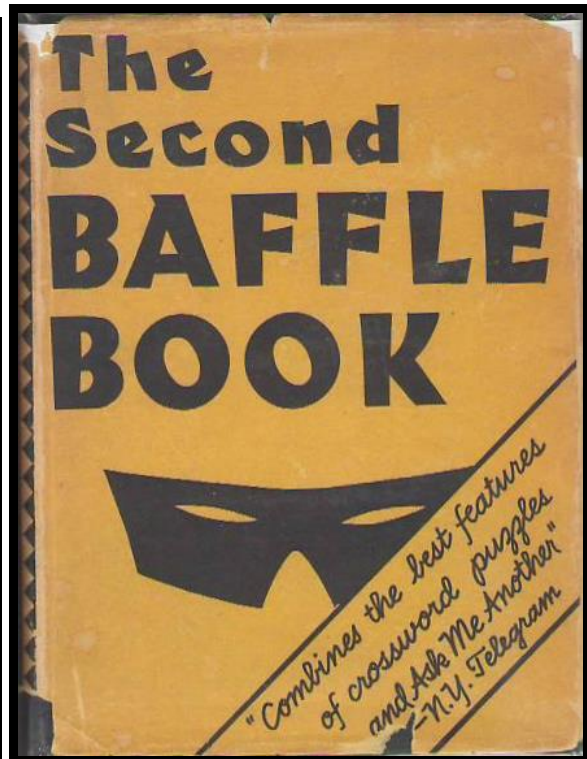
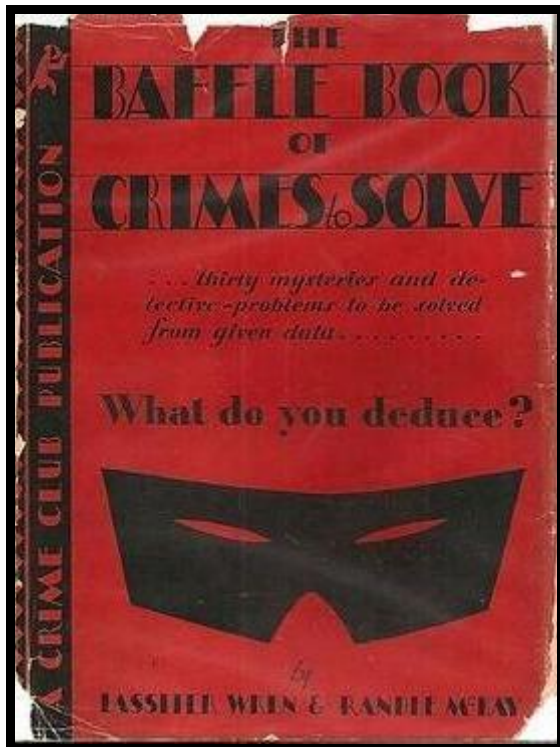
When the war began, that was it for the dossiers. All went out of print, and, whatever appeasement sympathies they may have held in earlier lives, Links and Wheatley both joined up and devoted all their energies to the war effort. After the war, the time that had spawned the dossiers seemed to have passed.

Het vierde dossier, 'Here with the Clues' werd gepubliceerd in juli 1939 en was achteraf de laatste. Men voelde dat nieuw leven moest worden ingeblazen met het al vrij oude concept van een dossier uitvoering. Wheatley en Links speelden al een tijdje met het idee om het dossier te presenteren in een doos in plaats van een map. Dit werd echter snel opgegeven toen ze ontdekten dat in deze vorm het boek terecht kwamen in de spelletjes hoek in plaats van op de boekenplanken. De productiekosten waren ook gestegen en hoewel in dit dossier maar liefst zestien fysieke aanwijzingen zaten (om hun afwezigheid in het vorige deel goed te maken), werden ze allemaal geplakt op enkele pagina in plaats van verspreid tussen de tekst, zoals de gewoonte eerder was. Dit, samen met een zeer zwak mysterie verhaal en belachelijke foto's van de verdachten -Wheatley en Links zelf samen met een verscheidenheid van hun upper class maatjes- gedoemd is te mislukken. Het uitbreken van de oorlog hielp ook al niet en al snel deed Hutchinson ze in de opruiming voor 2/6, maar nog steeds zonder succes. Hoewel de resterende exemplaren van 'Here with the Clues' eindelijk werden verkocht tijdens de oorlog tegen de hoge inflatie prijs van 7/6, was het experiment voorbij.

The fourth dossier, 'Herewith the Clues' was published in July 1939, and was to be the last. Feeling that new life needed to be breathed into the, by then, already rather stale dossier format, Wheatley and Links toyed for a while with the idea of presenting this mystery in a box rather than a folder. However, this was soon abandoned when they discovered that presented in this way, it would find itself placed in the games section of shops rather than onto the bookshelves. Production costs had also risen, and although this dossier included sixteen physical clues (to make up for their virtual complete absence in the previous one!), they were all stuck down onto a single page rather than distributed throughout the text, as was the custom previously. This, together with a very weak mystery and preposterous photographs of the suspects, that included Wheatley and Links themselves along with a variety of their upper class chums, condemned it to failure. The outbreak of war didn't help much either, and soon Hutchinson was remaindering them at 2/6, still without success. And although the remaining copies of 'Herewith the Clues' were finally sold off during the war at the inflated price of 7/6, the experiment was over.

Hoewel dit deel alleen gaat over de dossiers van Dennis Wheatley toch nog even een uitstapje naar hun voorlopers .

Lassiter Wren en Randle McKay schreven in 1928 al: The Baffle book of crimes to solve (verscheen in Duitsland in 1930 als: Jeder sein eigener detective) Een misdaadraadsel in de vorm van een puzzle.

Met dank aan;

Charles Beck

http://www.denniswheatley.info/world_a-d.asp

Barbara J. de Groot : De moorddossiers van Wheatley en Links.

Verscheen in De boekenwereld 30-3 -2014

<http://www.dgra.nl/Moorddossiers.pdf>

Mirko Schädel voor de info over de Duitse uitgaven..